

VolleyMagazine

- Marlies De Smet
- Fons Vranken
- Sponsoring: Peter Callant
- Mich Larivière
- Pervol Ruiselede

Snel afgeleid? Bij ongeval zijn we
binnen de 30 minuten ter plaatse.

ethias
Doet wat moet

De gebeurtenissen naast de weg zijn soms interessanter dan die erop. Zo worden we allemaal wel eens afgeleid tijdens het rijden, en dan is een ongeval snel gebeurd. Gelukkig is Ethias binnen de 30 minuten ter plaatse om u en uw familie veilig naar huis te brengen en uw wagen bij een garage van uw keuze af te zetten. Deze service is gratis inbegrepen bij onze autoverzekering. Alweer een bewijs dat Ethias u het leven makkelijker maakt.

ethias
Doet wat moet

**Vergelijk uw huidige autoverzekering met die van Ethias.
Bel gratis naar 0800 25 777 of surf naar ethias.be.**

Volley Magazine

Nummer 4, december 2013

Inhoud

Marlies De Smet bereidt het seizoen 2014-2015 voor.....2

Sportkinesitherapeut en manueel therapeut Fons Vranken is fysicaal trainer bij Noliko Maaseik.....6

Europese bekercampioenen.....10

Edwin Blauwblomme nieuwe Liga-voorzitter.....11

Peter Callant is op vele verzekerings- en sportmarkten thuis.....12

Worldwide.....14

Zogezegd.....17

Hoe zou het zijn met...Mich Larivière.....18

Club in de Kijker: Pervol Ruiselede.....22

Trainerssymposium.....24

*Cover: Marlies De Smet
(Bart Vandenbroucke)*

Voorwoord

Geschenkentijd

December is traditioneel geschenkentijd. Voor studenten dikwijls ook het begin van het 'ernstige werk' met blokperiodes, examens, toetsen en werken maken.

Voor sommigen is het ook al tijd voor de prijsuitreikingen. De beloningen voor een ganse trimester, soms voor een gans jaar werken, worden dan uitgereikt.

Ook in het volley leven al deze factoren. Is sport immers geen onderdeel van (meestal) gezond leven voor een groot deel van onze bevolking? We horen soms nog altijd toogpraters beweren dat het volley veel te weinig aan bod komt in de media. Er worden dan meestal onterechte vergelijkingen gemaakt met het voetbal of het wielrennen. Akkoord, deze sporten worden dikwijls overgewaardeerd, maar wordt het volley daarom minder gewaardeerd? Zeker niet.

Kijk later deze maand maar eens naar de prijsuitreikingen in de sport. We gaan niet beweren dat de sportjournalisten altijd de juiste keuzes maken als ze de beste sportman of sportvrouw van het jaar moeten verkiezen. Velen kijken met oogkleppen naar 'hun' sport. Besef trouwens dat er sinds een zestal jaren lijstjes worden opgezonden naar de stemgerechtigden als een soort geheugensteun-tje. Dit besluit werd genomen na een verkiezing waarin zwemster Carine Verbauwen nog verschillende punten kreeg, hoewel ze al vijf jaar gestopt was met zwemmen. Om maar te zeggen! En dan nog worden in die lijstjes al eens 'namen' over het hoofd gezien die er eigenlijk hoorden bij te staan, zoals onze beste basketster Ann Wau-ters of handbalster Xenia Smits, de topschutster in de hoog aangeschreven Bundesliga.

Het belet niet dat wij toch wel uitkijken naar liefst drie reeksen waarin het volley genomineerd werd bij de beste drie: Valérie Courtois als mogelijk beste topsportster, Gert Van de Broek als mogelijke beste coach en de Yellow Tigers als mogelijk beste team van het jaar 2013. Als dat toch geen teken van waardering is?

Net voor we dit nummer definitief afsloten, zagen we ook Noliko Maaseik zichzelf een geschenk bezorgen in haar 200ste Europese bekerwedstrijd, waarin ze de kansen gaaf hield om door te stoten naar de top-12 in de Champions League. Net als Knack Roeselare trouwens. Mogen we er nu al een grote strik rond doen?

Wij hebben er vertrouwen in. Iedereen met de neus in dezelfde richting om het volley in ons land verder te ontwikkelen. De begroting 2014 werd dan wel goedgekeurd, maar kon dat echt niet unaniem gebeuren? Of moeten we voor de wenssen wachten tot in januari 2014? Prettige feestdagen!

Marcel Coppens

“VDK Gent kan nog veel rechtzetten in de play-offs”

Een gans seizoen leef je toe naar het veroveren van de Belgische titel bij de vrouwen en ben je het bestuur uiterst dankbaar dat zij aanvaardden om deel te nemen aan de Europese beker voor landskampioenen. En daarin krijg je dan de wereldkampioen Vakıfbank Istanboel op bezoek. Uitgerekend in die wedstrijd kom je in de tweede set ongelukkig neer, zak je door jouw knie en moet je afgevoerd worden. Gescheurde voorste kruisbanden aan de linkerknie luidt de diagnose. Het overkwam hoofdaanvalster Marlies De Smet van VDK Gent. “En dat betekent dat ik zes maanden niet zal kunnen volleyballen en dat mijn enige doelstelling momenteel is dat ik het seizoen 2014-2015 moet voorbereiden,” klinkt het triest bij de sympathieke en praatvaardige Nijlense.

“Ik heb de bewuste beelden van mijn scheef getrokken knie nog één keer bekeken en meer moest dat echt niet zijn. Het was al vies genoeg,” beseft Marlies die op oudejaarsdag pas 22 jaar wordt. Ook vorig seizoen geraakte ze even geblesseerd en scheelde het niet veel of ze had de halve finale van het kampioenschap en de finale tegen eeuwige rivaal Asterix Kieldrecht gemist. “Dat was het gevolg van een enkelblessure. Maar dat was nog een beetje anders, want toen had er effectief iemand op mijn voet gesprongen. Ik ben toen iets té vroeg opnieuw beginnen volleyen en ik miste daardoor twee Europese bekermatchen. Maar de finale van het kampioenschap kon ik meedoen. Weliswaar nog niet 100% in orde, maar het ging wel. Ik had wel sneller een opgezwollen enkel, maar daar viel mee te leven. Ik bezat wel opnieuw mijn sprongkracht, maar in de voorbije zomer heb ik dan een kijkoperatie ondergaan. Alles aan mijn enkel werd opgekuist en alles leek in de juiste plooi gevallen te zijn. Niks wees trouwens op die zware knieblessure. Ik heb wel een hartig woordje met hierboven gepraat, maar uiteindelijk primeerde de

ontgoocheling om hetgeen ik allemaal moest missen,” bekent Marlies.

Op het ogenblik van dit interview hoorde ze inderdaad in de Roemeense hoofdstad Boekarest te vertoeven met haar ploeg in plaats van in de gezellige huiskamer in Nijlen met twee krukken naast zich en een stevig ingepakte knie onder haar trainingsbroek.

“De ontgoocheling om hetgeen ik allemaal moet missen, primeert”

“Maar ze hebben beloofd dat ik mee naar Istanboel mocht voor de terugmatch. Als supporter, als toeriste of misschien wel als speelster om in de Champions League aan het verplicht aantal speelsters te komen op het wedstrijdblad. En natuurlijk kijk ik ook uit naar de komst van de Poolse kampioen Sopot aan Gent, waar we Charlotte Leys nog eens aan het werk kunnen zien bij de bezoekersters. Helaas zal het vanuit de tribune zijn en dat is toch niet hetzelfde als jouw ploeg aanmoedigen vlak bij het terrein,” klinkt het. “Maar ik gun het Emma De Broe en Sarah Van Cleemput dat ze nu ook eens kunnen proeven van de Europese sfeer.”

Heb je eigenlijk altijd volley gespeeld?

Marlies De Smet: “Ik was aanvankelijk in de turnkring van Nijlen. Maar toen we in de school een briefje mee naar huis kregen met de vraag om in de krokusvakantie eens te komen testen voor enkele balvaardigheidsoefeningen, viel dat zodanig in mijn smaak, dat

ik daarin ook wel verder wilde doen. Enkele maanden later was ik aangesloten bij Flamingo's Nijlen. Ik was toen negen jaar. Ik ben daar gebleven tot mijn laatste jaar bij de C-jeugd. Toen stapte ik over naar de Topsportschool in Vilvoorde en veranderde ik ook van club. Ik trok voor één jaar naar Bouwel, nadien één jaar naar VT Turnhout, maar daar was ik redelijk wat geblesseerd en toen ik in het laatste jaar middelbaar zat, speelde ik in ere-afdeling mee met de ploeg van de Topsportschool, die toen in competitie uitkwam.”

En waarom dan het volgende jaar naar VDK Gent en niet naar b.v. Kieldrecht?

"Heel eenvoudig. Kiendrecht heeft me nooit gevraagd. Ik geloof dat zij toen nog speelden met Anja Van Damme als opposite en dat Lise Van Hecke ook al meedeed. Maar ik heb er nog geen spijt van gehad. Ik kon trainen en spelen in Gent combineren met mijn studies, ik leerde Gent ook kennen als een toffe stad en we kloppen behoorlijk wat uren trainingsarbeid. Ik kende bij Gent ook heel wat meisjes uit de jeugdselecties. We kregen er vele uren training en het was een toffe groep met veel jongeren, de meesten nog studenten. En die sfeer heerst er nog steeds."

Ook nooit spijt gehad dat je naar de Topsportschool ging?

"Ik heb het geluk gekend om steeds uitstekende trainers te krijgen met eerst Myriam Dooms en Herman De Brandt, nadien twee jaar met opnieuw Herman De Brandt en Julien Van de Vyver. Soms was het wel hard en vraag je je af: 'wat doe ik hier eigenlijk'. Maar had ik het niet gedaan, dan zou ik ook nooit bij VDK Gent gezeten hebben."

Welke studies doe je momenteel nog in Gent?

"Ik studeer er om leerkracht LO en bewegingsrecreatie te worden (lacht even). Ja, dat is momenteel niet erg aan de orde in praktijk. Gelukkig zit ik nu juist in een theoretisch gedeelte."

"In het buitenland spelen is momenteel hoegenaamd niet aan de orde"

Tegen dat ik een praktijkstage moet gaan doen, hoop ik al stilaan hersteld te zijn. Andere delen van de leerstof kan ik misschien tegen de tweede zittijd ophalen. Er wordt echter tijdens die stages vooral gekeken naar de manier waarop je les geeft. Normaal moet je ook zelf mee doen, maar het is eigenlijk

sport in functie van het les geven. Na dit schooljaar moet ik normaal gezien nog één jaar school lopen."

Dat wil dus zeggen dat je vermoedelijk ook nog tijdens de volgende competitie voor VDK Gent zult uitkomen. Nooit gedacht aan spelen in het buitenland?

"Ooit zou ik wel eens in het buitenland willen spelen. Maar dat is nu niet aan de orde. Pas binnen drie, vier maanden zal ik opnieuw mogen

lopen en na zes maanden opnieuw echt volley spelen. Ik moet dus eerst zorgen dat ik opnieuw speelklaar ben en mijn niveau weer haal. Nadien volgt dus inderdaad nog één seizoen competitie, waarin ik moet bewijzen wat ik waard ben. En wie zegt dat ik tegen dan nog zin heb om naar het buitenland te trekken."

Intussen gaat het niet zo best bij jouw ploeg VDK Gent: roemloos uitgeschakeld in de beker tegen Michelbeke, zwaar verlies in de competitie tegen Kiendrecht en steken laten vallen tegen o.a. Amigos Zoersel... Heb je daar een verklaring voor?

"Wij begonnen nochtans goed aan het seizoen met het winnen van de Supercup. Als je daar de scoutingcijfers bekeek, hadden we helemaal niet slecht gespeeld. Maar met Elies Goos verdween wel een pak ervaring op de spelverdeling. Pas op, Aziliz Divoux is ook een zeer goede spelverdeelster, maar dit is het eerste jaar dat ze alle verantwoordelijkheid op haar schouders getorst krijgt. Ook Flore Gravesteijn is vertrokken en zij bracht toch heel wat pit in de ploeg. En Karolina Goliat moet mij als 'opposite' vervangen, terwijl ze toch nog altijd maar in het zesde jaar middelbaar zit en al Champions League moet spelen. Daar komt nog bij dat je toch wel behoorlijk wat druk voelt vanuit de club. Vorig jaar kampioen, dat vraagt om bevestiging. Maar als je puur kijkt naar wie er op het terrein staat, dan hebben we wel een hele jonge ploeg."

Is er bij VDK Gent nog ruimte voor een 'medical joker' in jouw plaats?

"Ik denk het niet. De club heeft nl. wel veel geïnvesteerd in het meedoen aan de Champions League met zijn vele regeltjes en verplichtingen. Ik denk niet dat ze daar nog een extra-budget voor hebben. Maar zoals de competitie nu gepland is, denk ik toch dat we in de play-offs misschien nog veel kunnen recht zetten. We moeten eerst zien dat we in de play-offs met vier ploegen geraken en vanaf dan is misschien opnieuw veel mogelijk. Dat we echter al uitgeschakeld werden voor de beker, is toch wel iets dat zwaar op de maag ligt. We hadden Michelbeke zeker niet onderschat, omdat we net voordien

slechts in de tiebreak van hen gewonnen hadden in competitie. Maar verschillende speelsters haalden niet hun normale niveau in die bekermatch. En telkens als we dachten dat we de match opnieuw in handen kregen, scoorde Michelbeke opnieuw enkele punten. We konden het toen nét niet afmaken op de beslissende momenten. Op Kieldrecht werden we dan weer op onze waarde geklopt. Asterix had aanvallend een superdag, verdedigend waren ze sterk en ze haalden elke bal van de grond. En wij waren aanvallend zeker iets minder precies. Maar ik herhaal: de competitie is nog niet voorbij.”

Ook Europees schieten jullie blijkaar wel een pak te kort?

“Ik denk anderzijds ook dat we in één van de sterkste poules zijn ingedeeld. Wereldkampioen Vakifbank Istanboel won al 63 wedstrijden op rij. Dat zegt genoeg. Sopot is de Poolse kampioen in toch één van de sterkste competities van Europa. Misschien dat we in de terugmatch tegen Dynamo Boekarest toch iets kunnen laten zien. Ik vond niet dat we Europees tot hiertoe slecht speelden, maar dat was aan de resultaten niet echt te zien.”

Is het ook geen nadeel dat je jullie thuismatchen in het Tolhuis moet spelen en dat is niet jullie thuishaven...

“Wij hadden wel voordien, dikwijls op woensdag, in het Tolhuis kunnen trainen en ook de dag van de Europese wedstrijden en de dag voordien verkenden we de zaal. Echt vreemd om er te spelen, was het dus niet. Alleen de publieke belangstelling viel een beetje tegen, want enkele jaren geleden tegen Bursa kwamen er wel een pak Turken op af. En hoewel we met het Tolhuis midden in de Turkse buurt zaten, zag je amper een Turkse supporter. We hebben ons ook afgevraagd hoe dat kwam, maar er was die avond ook Turks voetbal op televisie. En als het niet de nationale ploeg is of teams als Galatasaray of Fenerbahce, dan komen de Turken echt niet supporteren voor een andere Turkse ploeg. Maar intussen zou het dak staan boven de nieuwe sporthal, die samen met de school gebouwd wordt. Of ze Europees gehomologeerd

wordt, weet ik niet. Daar zijn andere mensen voor. Ik weet alleen dat Karolien Verstrepen er heel blij mee is, want ze geeft reeds les in die school en ze kan dus gewoon na de school blijven tot de trainingen beginnen.”

Van welke trainers heb je veel geleerd?

“De trainingen van Stijn Morand zijn qua opbouw steeds in orde. In fysiek- en powertrainingen is hij sterk, net als in het ontleden van de tegenstanders. Ook Europees geraakt hij wel aan de statistieken van de tegenstander, al was het maar in noodgevallen via Laola. Ik

op de bank te blijven zitten. Natuurlijk blijft de sfeer goed in de groep na zulke knappe resultaten en dat had ik misschien dan toch ook weer willen meemaken. Ik weet ook niet of ik nog in aanmerking zal komen voor een selectie. Eerst zelf helemaal in orde geraken en daarna zien we wel.”

Wat zijn de ambities nog van VDK Gent en van Marlies De Smet?

“De eerste doelstelling van de club is alleszins om de play-offs te halen en eens je daarin zit, is weer alles mogelijk. Vraag is hoe iedereen zal evolueren. Onze jonge speelsters worden zeker nog beter naarmate

“We zitten in de Champions League in één van de sterkste groepen”

heb altijd goede trainers gekend: Jeroen Reymen bij Bouwel, vier jaar Herman De Brandt, iemand die streng kon zijn, maar altijd rechtvaardig. Die ook bekommerd om je was als je eens in een dipje zat. Elke keer als hij weer eens komt kijken naar een matchke, is het een plezier om hem weer te zien en met hem te praten.”

Heb je ook de prestaties van de Yellow Tigers gevolgd?

“Zeker. Ik zat trouwens in de grote voorselectie voor de European League begon. Maar ik gaf toen de voorkeur aan het lichamelijk in orde krijgen van mijn lichaam. Jammer dat Maud Catry nog op het laatste nippertje afviel. Ik weet ook niet of het zo plezierig zou geweest zijn om uiteindelijk toch maar

het seizoen vordert, maar dat kunnen ze bij Kieldrecht natuurlijk ook zeggen. Na het behalen van de titel vorig seizoen volgde toch wel een serieuze ontlading. Ook voor mezelf: dat ik na al die pijn toestanden toch mijn steentje kom bijdragen tot het behalen van de eerste titel uit de clubgeschiedenis. Ik won intussen ook al drie maal met VDK Gent de Supercup, maar wat ik nog mis op mijn palmares is een bekerwinst. De tegenstanders zijn verwittigd voor het seizoen 2014-15, hahaha!”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

“Altijd op zoek naar het allerbeste voor de atleet”

Maaslander Fons Vranken (61) uit Dilsen-Stokkem draait al tientallen jaren mee in het volleybalwereldje. Eerst als speler en trainer-speler, voorts als sportkinesitherapeut en manueel therapeut. Hij is 20 jaar bezig bij Noliko Maaseik. Zijn praktijk in Dilsen brak uit zijn voegen. De kinesistenassociatie Vranken wordt van heinde en verre door topatleten uit alle sporttakken bezocht.

Bij het begin van het gesprek laat Vranken meteen een magische naam vallen: Vital Heynen. “Hij heeft in Maaseik voor mij de functie van fysical trainer gecreëerd. We zijn allebei spelverdeler geweest. Zo hadden we een uitstekende communicatie met elkaar. Eerder was ik tien jaar sportkinesitherapeut van Noliko bij de Zweedse head-coach Anders Kristiansson. “Ik deed in die tijd specifiek de verzorging: geblesseerde spelers genezen en ook aan preventie doen. Het is de kunst te zorgen dat een speler diezelfde en andere kwaaltjes niet meer krijgt.”

Fons Vranken is door de wol geverfd. Een man met een schat aan kennis in zijn vakgebied. Dochter Marijke heeft ook een sportieve binding. Ze is getrouwd met ex-voetballer Bernt Evens, de nieuwe commerciële manager van voetbalclub Cercle Brugge, geleid door head-coach Lorenzo Staelens. De andere dochter Annelies werkt in de provinciale bibliotheek van Hasselt. Ze is in de Limburgse heimat gebleven.

‘Fons met de spons’

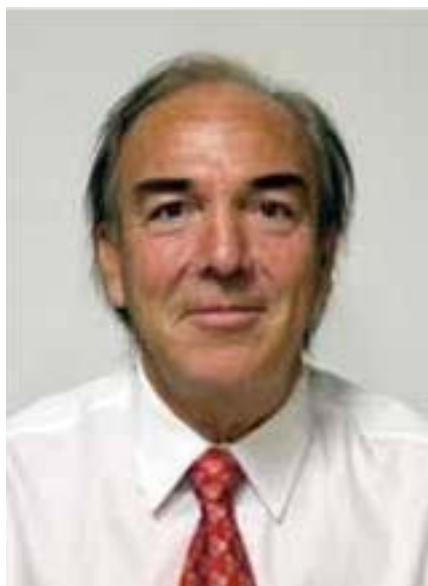
Vranken leerde de volleybalsport kennen op school. Op ‘College

Maaseik’, een echte volleybiotoop. Bèr Devries (vader van tenniscoach Ann), Joost Aerts en Paul Buyle waren zijn studiegenoten.

“Ik ben als veertienjarige gestopt met volleyballen. Op mijn zestiende begon ik te voetballen bij Patro Eisden in eerste provinciale. Ik was linksbuiten in de eerste ploeg, ik stond dus in de spits. Dat heb ik gedaan tot

mijn eenentwintigste. Dan werd ik gevraagd door VC Volharding Eisden. Zo stapte ik weer in het volleybal onder hoede van wijlen coach Damien Knabben en met Jeanke Lambrichts als ploegmakker. Na twee jaar Volharding volgden vijf jaar VC Dilsen met trainers Maurice Hermans, Chris Paesen en Louis Willems. Daarna twee jaar VCM Maasmechelen onder Jef Houben en Bert Wevers, gevolgd

HVC Hechtel, het team van toenmalige voorzitter Jo Schops. En ook in het beachvolleybalcircuit ben ik geen onbekende door mijn ondersteuning van Van Breedam, Gielen en Mouha.”

Ondertussen ging Fons ook aan de slag als sportkiné bij de Belgische nationale ploeg. “Roger Pouders was bondscoach. Ik heb het dan

Vaak iemand zonder enige opleiding. Zo’n man liep rond met de waterzak en de spons. Ik had met dokter Paul Houben, die bedrijfsarts was op de steenkoolmijn, een cursus gevolgd in Nederland. In het begin had Patro ons niet nodig. Begin jaren zeventig waren er trouwens weinig sportkinés. Men vond dat niet zinvol. Je moest je dus bijna letterlijk opdringen. Alle letsels

“Het is de kunst te zorgen dat een speler diezelfde en andere kwaaltjes niet meer krijgt”

over de lichting van Ben Croes, Bart Wuyts, Jacky Kempenaers en Jacky Vermeulen. Ook Vital Heynen deed er even een passage.”

werden met warmte behandeld: helemaal verkeerd natuurlijk. Maar het is er dan toch van gekomen, ik kon bij Patro mijn ding doen. Ik hoor het nog in mijn oren klinken: ‘Fons, kom op met je spons.’ Pas veel later zijn de spuitbussen er gekomen, dan de cryo-apparaten, de ijsmachines, de ijstonnen en de ice-packs body-gloves. Vreemd genoeg was dat allemaal geen ‘must’ voor onze Italiaanse ex-coach Vincenzo Di Pinto. Ik kan over hem geen slecht woord zeggen, maar er was, ook al wegens de vele taalperikelen, weinig of geen

door een terugkeer naar Dilsen. Met naderhand een nieuw hoofdstuk van vijf seizoenen als speler-trainer bij VC Boxbergheide Genk, geleid door Jaak Meekers en Marc Myny. We vergaarden een heleboel titels. Maar de promotie naar eredivisie ging de mist in tegen het opkomende Zellik. Actief afsluiten deed ik met een titel bij Stokkem en een mooie seizoen bij

Tot zijn 39ste speelde Vranken volop aan de pass. “Een kiné op de bank bestond niet. Ook preventie kwam in geen enkele club ter sprake. Maaseik heeft de aanzet gegeven op dat gebied. Ik ben er begonnen in ’93-’94. Ik heb overigens ook van mijn 21ste tot mijn 41ste gewerkt als sportkiné bij voetbalclub Patro Eisden. In het voetbal had men toen ‘een verzorger’.

Vranken Fons met Stefan Hubner en Vital Heynen

interactie. Hij kon niet communiceren over belastingschema's, conditietraining, power, opwarming, revalidatie enzovoort..."

Sportkiné is meer dan een massage geven of een zalfje smeren. "Van vroeger is weinig overgebleven. Eigenlijk is een sportkiné in eerste instantie een loodgieter. Het is niet zomaar een apparaat opzetten, maar vooral werken met de handen. Maar alleen de symptomen bestrijden, dat is lang niet meer genoeg. De rode draad is proberen de oorzaak van een letsel te zoeken en daaraan te werken. Wat wrijven over een arm om de pijn weg te krijgen? Neen: je moet je afvragen, waarom die arm pijn doet. De opleiding is daar nu ook beter op gericht. Het moeilijkste is een pasklaar antwoord te vinden. Het woord kinesitherapie zegt het zelf: door te bewegen beter worden. Dat is het belangrijkste, vandaag de dag, in de branche waarin ik werk."

Beste sportkinés horen bij de jeugd

Voor Vranken is volleybal een zeer blessuregevoelige sport. "Heel vaak gaat het om overbelastingsletsels. Dat is bij het fietsen ook. Je maakt altijd dezelfde bewegingen. Ik wil

jonge mensen waarschuwen speciaal op te letten voor knieën en schouders. Er gebeurt veel te weinig preventie in de jeugdreksen. Het komt erop neer een goede balans van het spierstelsel te vinden. Hoe kan je van jongeren

"Sportkiné betekent vooral werken met de handen"

goede atleten maken? En wanneer ben je een goede atleet? Als je een goed lichaam hebt, met een goede spierketting, zonder zwakke schakels. Ze zouden de beste sportkinesisten eigenlijk bij de jeugd moeten plaatsen, maar daar is geen budget voor. Een individuele houdingsanalyse zou al veel kunnen opleveren. Nu heeft men wel preventieadviseurs in bedrijven om geen ongevallen te krijgen met machines. Zo moest men bij de jeugd meer preventietherapeuten aan het werk zetten. Die zouden kunnen zorgen dat jongeren een veel gezonder lichaam hebben. Nu zijn de vijftigplussers een beetje onze markt, maar de jeugd is belangrijk. Jongeren hebben recht op begeleiding, jongeren moeten fitter worden. Maar dat is allemaal heel arbeidsintensief."

In sportkinémiddens heeft geboren en

getogen Eisdenaar Fons Vranken een geweldige naam opgebouwd. In 1980 trok hij al naar de Olympische Spelen in Moskou. De Spelen van de boycot. "Militair geneesheer Marc Hertens, clubdokter van VC Racing Genk volley, mocht als militair zelfs Rusland niet in. Ik wel. Samen met Hasselaar Marcel Moermans, een basketbaladviseur."

Telkens na afloop van het volleybalseizoen werkte hij in het verleden drie jaar bij het wielerteam Lotto. Tot na de Ronde van Frankrijk. "Ik zat in de Tour met Mario Aerts, Jacky Durand, Serge Baguet, Kurt Van de Wouwer en noem maar op. Ik werk nog altijd samen met veldrijder Bart Wellens. Ook begeleidde ik triatleet Danny Simons op de Iron Man in Hawaï. De reis was fantastisch, maar Danny raakte net voor de race geblesseerd aan de kuit. Het was voor ons allebei een enorme ontgoocheling dat hij niet kon meedoen. Voor hem nog het meest. Danny had er een jaar alles voor opgeofferd. Ik heb me ook nog een tijdje ingezet voor de LTA-tennisacademie van Bèr Devries, maar daarmee ben ik gestopt. Ook voetbalclub KV Mechelen heb ik afgebouwd, toen trainer Peter Maes naar Lokeren verkaste. En nog een fantastische herinnering is een reis naar Vietnam. In Da Nang werd ik

gevraagd door een voetbalmakelaar om er de voetbalt ploeg te analyseren. Die mannen deden de gekste oefeningen... en allemaal ook de verkeerde. De hele ploeg raakte daardoor geblesseerd."

Naar Bollettieri in Florida

Op 30 november is Vranken overigens met proftennisser Ruben Bemelmans naar Florida gevlogen. Voor een stage van twee weken in de VS op de Bollettieri Academy in Sarasota. "Het is daar een geweldige accommodatie. En veel spelers uit de top honderd geven present, in de aanloop naar de grote toernooien. Mijn vrouw gaat mee. En half december gaat het richting Heidelberg en ook Kienbaum bij Berlijn, dus richting de Duitse bondscoach Vital Heynen en de Duitse nationale mannenploeg, in de voorbereiding op

de WK-kwalificatie begin januari 2014.

“Toen Vital in Turkije werkte bij Ziraatbank Ankara, ben ik ook daar geweest. We waren trouwens ook samen op de Olympische Spelen in Londen 2012. Het gaf me veel voldoening, te kunnen werken met Duitse toppers als Schöps en Grözer. Die komen zelfs tot in Dilsen-Stokkem op mijn praktijk.”

“Het komt ook in vrijwel alle ‘cases’ op hetzelfde neer: aan preventie doen en indien nodig een revalidatie op papier

voor wielrenners, dat dus niet. Neen, mijn doel is hun lichamen sterker te maken. Dat is dus schaven aan de conditie. In het volleybal bij Maaseik leid ik zo drie keer per week de krachttraining. Via een totaalpakket met ook wat cardio, reactievermogen, snelheid en coördinatie.”

Groot performance-centrum

Fons Vranken droomt met het pensioen in aantocht nog van een groot trainingsrevalidatiecentrum, een soort ‘performance-centrum, in een heel grote ruimte. “Ja, als ik jonger

oplossing te vinden na een ongeval of bij ernstige letsels. Ik kan in die optiek niet genoeg hameren op het gegeven, dat ‘werken met de handen’ nog veel sterker moet worden gestimuleerd in de opleiding. Bijkomend zijn goede sociale vaardigheden in de medische sector zeer belangrijk. Met het grootste accent op ‘leren luisteren’ en ook ‘evalueren’.”

Vranken is maniakaal met zijn job bezig. “Gedrevenheid is de rode draad in mijn leven. Ik zit in beroep dat zeer sterk evolueert. Elke dag is anders. Je moet heel flexibel zijn. Maar dat maakt het ook zo boeiend. Ik hecht ook veel belang aan een waaier van sporten: handbal, voetbal, volleybal, wielrennen, noem maar op. Zo ontstaat er een nuttige kruisbestuiving van kennis en ervaring. Ja, ik ben 61 jaar oud. Helaas, dat is waar. Maar er zit nog altijd rek op. Ik wil er nog altijd het maximum uithalen.”

Fons Vranken heeft nog een afsluiter: “Uiteraard heeft de huidige economische crisis zijn impact op de kleinere sporten. Al snel wordt bezuinigd op de entourage rond de ploeg. Als men echter professionaliteit wil in het volleybal, dan horen sportkinesitherapeuten en manuele therapeuten er helemaal bij. De atleet staat voor mij centraal: hij verdient de allerbeste omkadering en begeleiding.”

Alle info: www.kine-associatie-vranken.be

Tekst: Leo PEETERS

zetten. Ik maak van elke atleet een analyse hoe hij/zij in elkaar zit. Van daaruit vertrek ik om de zwakkere punten er uit te halen en die speciaal te trainen. Het volgende is duidelijk: je wordt alleen beter door op je zwaktes te trainen. Versta me niet verkeerd: ik maak geen fietsschema's

kon worden, begon ik er meteen aan. Dat is een gat in de markt. Het gaat niet om pure fitness, maar meer in de richting van een ‘personal trainer’. Dus privé. Zo zou ik zeer individueel en gepersonaliseerd trainingsadvies willen geven. Wij zijn ook opgeleid om bijvoorbeeld voor mensen een

Zij steunen topvolley in België

Charlotte, Frauke en Pieter op Europees bezoek in ons land

Voor wie onze betere Belgische spelers en speelsters, die bij een buitenlandse ploeg actief zijn, aan het werk wil zien, moet in december niet ver lopen: Frauke Dirickx komt met haar ploeg uit Wroclaw (Polen) op bezoek bij Oudegem, Charlotte Leys komt met de Poolse kampioenenploeg Sopot langs bij Belgisch kampioen VDK Gent, terwijl Pieter Verhees met het Italiaanse Latina te gast is bij zijn toekomstige schoonfamilie en bij Precura Antwerpen.

Dat ook de Belgische scheidsrechters gegeerd zijn in het buitenland, stemt Johan Callens tevreden als 'boss' van onze refs. Bekijk het bijgevoegde lijstje maar eens. Hoe zit het echter met de plaatsingskansen van onze Belgische ploegen voor een volgende Europese ronde? Knack Roeselare rondde een moeilijk parcours in de heenronde foutloos af, maar het heeft/had nog enkele moeilijke verplaatsingen voor de boeg naar Kedziercyn en Friedrichshafen. Bij het afsluiten van dit nummer had Noliko Maaseik reeds de laatste kans gegrepen om mogelijk als één van de betere tweedes uit de verschillende poules door te stoten naar de Final 12. Een jubileumwedstrijd

(de 200ste Europese match van de Limburgers met debuterend coach Verstraten en zelfs zonder de geopereerde Maan), die tegen Olympiakos Piraeus met droge 3-0 cijfers afgerond werd tot grote vreugde van de talrijke supporters. Bij de vrouwen rekt VDK Gent toch minstens op setwinst met de komst van Boekarest en betaalt ze voor het overige leergeld in het eerste jaar Champions League. Prefaxis Menen is de enige Belgische deelnemer in de CEV Cup en ontmoet Gabrovo, de ploeg uit de Bulgaarse stad van de humor met een prachtig humormuseum. Vraag is of de Menenaars veel redenen tot lachen zullen hebben. In de Challenge Cup lijken de Antwerpse bekerdromen stuk gemaakt te worden door de Romeinen uit Latina met middenman Pieter Verhees in de basis. Bij de vrouwen lijken Kieldrecht (in de prachtige Roemeense stad Targu Mures) en Oostende (tegen Weert) wel overlevingskansen te hebben, maar lijkt het Europees avontuur ten einde bij Oudegem (tegen Wroclaw.

Tekst: Marcel Coppens
Foto: CEV

Latina - Pieter Verhees (rechts)

Programma van de Belgische ploegen:

- * 4/12: 18u Kedziercyn – Roeselare, 20u30 VDK Gent – Boekarest
- * 5/12: 20u30 Menen – Gabrovo
- * 10/12: 20u Ostrava – Maaseik; 20u30 Roeselare – Galatasaray; 18u Gabrovo – Menen
- * 11/12: 20u30 VDK Gent – Sopot, Latina – Antwerpen, Brno – Asse/Lennik; 18u Wroclaw – Oudegem
- * 12/12: 18u Targu Mures – Kieldrecht; 19u30 Weert – Oostende
- * 17/12: 17u30 Vakifbank Istanboel – VDK Gent; 20u30 Asse/Lennik – Brno
- * 18/12: 19u Friedrichshafen – Roeselare, 20u30 Maaseik – Belgorod, Antwerpen – Latina, Kieldrecht – Targu Mures, Oostende – Weert.
- * 19/12: 20u30 Oudegem – Wroclaw

Belgische scheidsrechters:

- * Thien Khuc: 18/12 Rode Ster Belgrado – Zalau (Challenge Cup)
- * Paul Herbots: 11/12 Hamburg – Bratislava (Challenge Cup)
- * Marie-Catherine Boulanger: 11/12: Vilshiburg - Salo (CEV Cup), 18/12 Bratislava – Maribor (Challenge Cup), 03/01: EK U19: Zweden (Engeland, Letland, Noorwegen)
- * Claude Kriescher: 4/12: Tours – Ljubljana (Champions League)
- * Wim Cambré: 03/12: Busto Arsizio – Istanboel (Champions League); 18/12: Budejovice – Budva (Champions League); 03/01: WK-kwal. in Tsjechië (met Nederland, Bulgarije en Cyprus)
- * Geert Blyaert: 11/12: Dresden – Omsk (Champions League)
- * Arturo di Giacomo: 12/12: Cannes – Prostějov (Champions League)
- * Bart Frigne: 11/12: Craiova – Sète (CEV Cup)

Zoals algemeen verwacht, is Edwin Blauwblomme verkozen tot nieuwe voorzitter van de Liga, de verzameling van alle ploegen uit de A-reeks van de Ethias League Volley. Hij volgt daarmee Frank Smets op. Toch is het niet zo evident dat de gewezen voorzitter van Knack Roeselare opnieuw in het volley opduikt, want in het verleden wees hij al aanbiedingen van andere sporttakken of verenigingen af. Daarom wil de Oost-Vlaamse zakenman wel al even uitleggen waarom hij deze keer wel toehapte, maar voor zijn plannen en strategie mogen we volgende maand terugkomen. Daarover wil hij nog geen verklaringen afleggen.

“Eerst een verkenningsronde met alle ploegen”

“Natuurlijk heb ik wel een aantal ideeën, maar ik wil eerst mijn oor te luisteren leggen bij alle clubs uit de Liga om te horen wat hun vragen, zorgen, verzoeken, voorstellen zijn.” Eén positieve zaak wil hij alvast melden. “Ik heb respect voor het werk van mijn voorganger en daarom heb ik hem tijdens een lang gesprek gevraagd of hij zich toch wil blijven inzetten voor het paritair comité en de CAO-besprekingen, iets waarvoor hij zich in het verleden – samen met Philip Berben – verdienstelijk heeft gemaakt. En Frank Smets heeft dat aanvaard.” Blijft dus de vraag waarom Edwin Blauwblomme deze keer toch inging op de herhaalde vraag om Liga-voorzitter te worden. “Ik moet toegeven dat ik b.v. zes jaar geleden niet zou ingegaan zijn op zulk verzoek, omdat ik gewoon overstelpt werd door het werk. Ik moest opnieuw pionierswerk verrichten om een nieuw

jaren tijd heb ik intussen voldoende geobserveerd, gemotiveerd en gedelegeerd opdat deze zaak verder zou kunnen ontwikkelen. De timing van de vraag van de Liga kwam

meeste clubs nog op het wenslijstje staan. Logisch, als je positief reageert op hun verzoek, niet? Ten derde vind ik dat het volley in ons land steeds beter uit de verf komt, dat er grotere mediabelangstelling gekomen is na de knappe resultaten van de nationale ploegen, hoewel de Belgische clubteams in het recente verleden ook al bewezen dat ze bij de Europese top aanleunden. Maar misschien is het aangewezen dat we nu een aantal clubs helpen, bijstaan en sturen om te gaan werken met een volwassen systeem van minstens semi-profs. Ik wil alleszins een uitbouw van het Belgisch volley in de breedte om nog tot meer ploegen te komen met een stevige structuur. Wie daaraan wil meehelpen, zal alleszins op mijn steun kunnen rekenen, al verwacht ik ook dat de clubs ideeën aanreiken. En dan wil ik niet alleen de erkende topclubs horen, maar alle clubs uit de Liga.” Benieuwd of de boodschap aanslaat!

“Observeren, motiveren en delegeren”

bedrijf (Atita papierwaren) uit de grond te stampen. Intussen zit de structuur snor, wij hebben al zes winkels in het Vlaamse land (Brugge, Torhout, Gent, Wetteren, Olen, Vilvoorde) en op zes

deze keer op het juiste moment. Een tweede reden is dat de vraag om voorzitter te worden van de clubs kwam. En ik wil ook wel een aantal zaken realiseren, die bij de

Tekst: Marcel Coppens
Foto: Topvolley

“Goede sponsoring is méér dan alleen geld geven”

Een kleine twintig jaar geleden werd hij bij Torhout ingehaald als de redder in nood bij de in financiële problemen verkerende West-Vlaamse club. Hij verdween een tijdje uit het topvolley, sponsorde allerlei andere sporten, maar sinds vorig jaar is Peter Callant opnieuw opgedoken bij Topvolley Antwerpen en hij steunt de club voluit richting top. Een babbel met de man die zelf nog deelneemt aan triatlons. Waarom doe je aan sponsoring in de sport?

Peter Callant wil eerst nog even terug grijpen naar het verleden. “Ze hadden mij gevraagd om te helpen bij Torhout omdat een aantal zakenmensen hun engagement niet waren nagekomen. Toen ik vertrok uit de club waren alle schulden betaald, maar ik heb uit die periode zeer veel geleerd: contacten met spelers, met pers, met bestuur, met supporters, met sponsors...”

Intussen sponsort Callant een fameus aantal clubs en manifestaties: Cercle Brugge, de Ghelamco Arena in Gent, al gedurende tien jaar de Zesdaagse van Gent, de triathlonfederatie, Oostende basket, Antwerp Giants, Lotto Belisol, KV Oostende, Topsport Vlaanderen, de Vlaamse Judofederatie, Hermes Oostende en Precura Scheldenatie Antwerpen

om er enkele te noemen. “En die zijn allemaal klant bij ons,” vertelt één van de grootste verzekeringsmakelaars uit het Vlaamse land. “Waarom wij dat doen? Het is natuurlijk voor een stuk business. Want elk jaar moeten de klanten opnieuw onze polis ondertekenen en als we hen dan eens kunnen uitnodigen naar een sportmanifestatie, dan

wordt de band met de klant nauwer. We gaan ook voor de sport uit naambekendheid. Als de mensen onze naam terugvinden in vele sportmilieus geeft hen dat vertrouwen dat ze voor hun projecten of vragen bij ons terecht kunnen. Tenslotte werk je als sponsor ook aan netwerken met andere bedrijven die in dezelfde sport actief zijn. Wij willen onze inspanningen meestal ook blijven volhouden, zodat het duidelijk is dat wij niet te opportunistisch te werk gaan. Dat wil niet zeggen dat wij niet kieskeurig zijn in de keuze van de sporttakken en de clubs die wij sponsoren,” weet Peter Callant. “En natuurlijk rekenen wij op het terugdoeneffect bij onze klanten. Zij moeten bij ons hun gemoedsrust vinden dat ze wel degelijk goed verzekerd zijn.” Zijn terugkeer naar het volley was eigenlijk gelinkt aan een zakelijk project, waarin de regio Antwerpen van groot belang werd voor de grootste verzekeringsmakelaar van West-Vlaanderen met een prachtige nieuwe hoofdzetel in Oostkamp. “Wij wilden daarom ook uitbreiden richting Antwerpen en op anderhalf jaar tijd zijn we gegroeid van een zestal medewerkers naar een dertigtal medewerkers. Daarom sponsoren wij ook Topvolley Antwerpen, want de Arena in Deurne is zulke gezellige zaal met zo veel mogelijkheden. Je kan er niet alleen de klanten of de medewerkers op een rustige, gezellige manier ontvangen, maar naar een sport als volley kunnen ze hun familie meebrengen, ze zitten niet in de koude, ze kunnen lekker iets eten en drinken voor en na de wedstrijden. Bovendien is de club hier bezig aan een mooi project. Het voordeel van volley is ook dat de spelers veel gemakkelijker bereikbaar zijn dan in b.v. het voetbal, ze worden niet afgeschermd en dat heeft een prettig effect op jeugdige supporters.”

Media

Peter Callant beseft ook ten volle het belang van de media. “Ik heb b.v. geïnvesteerd in publiciteit in het veelbekeken Sportcafé van regionale zender ATV. Met Sport 10 heb ik een ‘deal’ dat ze voor een aanvaardbaar bedrag wedstrijden mogen opnemen en rechtstreeks uitzenden. Liever

een ‘live’ match in ‘prime time’ op een B-zender, dan een samenvatting van anderhalve minuut op een A-zender. Maar daarover willen we zeker nog met de overige Liga-clubs discussiëren. Wellicht kunnen we een ‘pot’ maken als alle topploegen 20.000 tot 30.000€ op tafel leggen om elke week volley op tv te krijgen. Dat kan voor een watervaleffect zorgen op sponorgebied. En als Topvolley Antwerpen zoals dit seizoen ook nog eens b.v. in de bekerfinale komt, zal er zeker steeds meer volk afkomen op de wedstrijden. Een prijs pakken is leuk, naar voor de sponsors moet er in de rand een business-to-business mogelijkheid geschapen worden. We moeten komen tot een soort platform van ondernemers, die het gezellig vinden om er ook eens een familieavond van te maken.” Mag een belangrijke sponsor ook inspraak hebben in het sportieve beleid van een club? “Het is de club die de sponsors vraagt en dan willen we natuurlijk wel weten hoe ver de financiële verantwoordelijkheid draagt. Maar gedurende de week denk ik dat alle sponsors keihard werken in hun bedrijf en dat ze dus al zeker geen tijd hebben om zich te bemoeien met het sportieve aspect. Daar dient een sportmanager voor. En een zaakvoerder is dus geen sportmanager. Vroeger maakte ik wel eens de fout om me ook op het sportieve vlak te bemoeien, maar die drang is met de jaren weggeëbd.”

Peter Callant vindt ook dat de Belgische competitie te kort is om een gans jaar als sponsor in beeld te komen, maar ook daaraan kan verholpen worden. “Ik zie de mogelijkheid om op ons nieuw domein in Oostkamp en in het Groen Kwartier in Berchem (het oude militair ziekenhuis) in de zomer beachtoernooien te organiseren. Dan blijft de aandacht ook buiten de zaalcompetitie.” Waarom moeten bedrijven sponsoren in de sport? “Dat kan natuurlijk verschillen naargelang de sector waarin bedrijven actief zijn. Eén raad kan ik alvast geven: als je als sponsor louter geld geeft, dan ben je niet goed bezig. Je moet je ook laten zien binnen de vereniging of de bond waarbij je sponsort. Het business-to-business gebeuren is belangrijk, maar het is een leuke manier om in een ontspannen sfeer vertrouwen te creëren bij de klanten. De factuur is betaalbaar. Maar je moet er ook echt mee bezig zijn en ook via de sociale media de interesse voor ‘jouw’ club wekken. Langs die weg heb je contact met al jouw klanten. Je moet laten zien dat je er ook voor gaat en dat je dat wil communiceren, zoals je dat ook met jouw zakelijke producten wil doen. Bekijk onze webstek maar eens even, dan weet je nog meer wat ik bedoel.”

Tekst: Marcel Coppens
Foto's: website DVO, Peter Callant

Jetlag wordt het modewoord in de komende zomer

Canada, Peru, Australië, Finland, Nederland... Allemaal landen tegen wie onze nationale ploegen in hun zomercampagne moeten spelen, ofwel in de World League (bij de mannen), ofwel in de World Grand Prix (bij de vrouwen). Wij vrezen dus een beetje dat het woordje 'jetlag' meer dan eens ter sprake zal komen als b.v. de Red Dragons op twee weken tijd van Canada naar België en dan weer naar Australië vliegen. Misschien één van de minder aangename gevolgen van deelname aan competities van wereldniveau.

De mannen

Even toelichten hoe de competitie eruit ziet in de World League, die dus grondig hervormd werd met liefst 10 ploegen meer als in de vorige editie.

Acht landen werden ingedeeld in groep 1. Twee poules van vier ploegen met in de A-groep Brazilië, Italië, Polen en Iran; in de B-groep Rusland, Verenigde Staten, Bulgarije en Servië. Dan volgt de samenstelling van groep 2 met twaalf ploegen, onderverdeeld in drie groepen van vier ploegen. De C-groep bestaat uit Canada (11 op de wereldranglijst), Australië (14), Finland (30) en België (37).

De D-groep: Argentinië, Duitsland, Frankrijk en Japan.

De E-groep: Nederland, Korea, Portugal en Tsjechië.

Tenslotte volgt er nog groep 3 met acht ploegen, onderverdeeld in twee poules van vier.

De F-groep: Tunesië, Turkije, Cuba en Mexico.

De G-groep: Puerto Rico, China, Slowakije en Spanje.

Voor de landen uit groep 2 is er

een Final Four voorzien tussen 4 en 6 juli. De winnaar van deze Final Four neemt tussen 16 en 21 juli deel aan de Final 6 met de eerste twee uit elke poule van groep 1, plus het eventueel organiserend land.

In de poule van België is er nog één probleem: Finland speelt in dezelfde periode ook nog EK-kwalificatiewedstrijden en daardoor staan de wedstrijden tussen de Finnen en België – voorzien tussen 30 mei en 2 juni nog niet vast.

De kalender in de C-groep: (telkens twee wedstrijden in één week-end)

16 (17 en 18) mei: Canada – Finland

23 mei: België – Australië

30 mei: Australië – Canada en
Finland – België (o.v.)

6 juni: België – Canada en
Australië – Finland

13 juni: Canada – België en
Finland – Australië

20 juni: België – Finland en
Canada – Australië

27 juni: Australië – België en
Finland – Canada

De vrouwen

Ook bij de vrouwen acht ploegen méér in de editie 2014 van de World Grand Prix tegenover vorig jaar.

In de hoogste afdeling treden de 12 hoogst gekwoteerde landen op de wereldranking aan: Verenigde Staten, Duitsland, China, Japan, Thailand, Italië, Turkije, Servië, Dominikaanse Republiek, Rusland, Korea, Brazilië.

In een zgn. tweede afdeling doen 8 landen mee, die tijdens drie week-ends drie wedstrijden spelen. Het gaat om Polen (15), Peru (15), Puerto Rico (17), Nederland (18), Argentinië (18), Canada (20), Cuba (21) en België (22).

Volleybal worldwide

Sam Deroo

Hun kalender:

- 25 tot 27 juli: (in Peru): Canada, Polen, België en Peru.
(in Puerto Rico): Cuba, Nederland, Puerto Rico en Argentinië.
- 1 tot 3 augustus: (in België): Canada, Nederland, België, Argentinië.
(in Peru): Cuba, Polen, Puerto Rico, Peru.
- 8 tot 10 augustus: (in Nederland): België, Nederland, Polen, Puerto Rico.
(in Argentinië): Canada, Cuba, Argentinië, Peru.

De Final Four van deze groep heeft plaats van 15 tot 17 augustus tussen de beste drie uit deze groep, plus organisator Polen. Is Polen bij de beste drie, dan neemt ook de vierde geklasseerde ploeg deel. De winnaar van de Final Four neemt tussen 20 en 24 augustus deel aan de Final Six (plaats nog te bepalen) samen met de eerste 4 ploegen uit eerste afdeling en het organiserend land.

Maar eerst nog Parijs en Lodz

Onze nationale ploegen rekenen echter eerst nog op heel veel steun in het begin van 2014, want van 3 tot 5 januari spelen ze ook nog om een plaats op het WK 2014. Gehoopt wordt dat Frank Depestele en Sam Deroo tegen dan hersteld zijn van hun blessures. **De vrouwen** spelen in Lodz. Hun programma: 3 januari 17u30 België – Spanje, 4 januari 17u30 België – Zwitserland, 5 januari 20u30 Polen – België. De eerste van deze poule is rechtstreeks geplaatst voor het WK, plus nog twee teams die als beste tweedes uit de reeksen komen. **De mannen** spelen in Parijs (Hall George Carpentier): 3 januari 20u België – Spanje, 4 januari 20u België – Wit-Rusland, 5 januari 18u Frankrijk – België. Ook hier gaat de groepswinnaar rechtstreeks naar het WK, plus de beste tweede uit de diverse reeksen. Ter info: het WK voor mannen heeft plaats van 3 tot 21 september in Polen. Het WK vrouwen wordt

in Italië gespeeld tussen 23 september en 12 oktober 2014.

Phuket Open

Voor het achtste jaar op rij werd in Phuket (THA) een Beach Open toernooi voor vrouwen georganiseerd. De Chinese Chen Xue won met haar nieuwe partner Xinyi Xia het goud door in de finale Day - Ross met 2-0 te verslaan. Het brons was voor Maria Clara - Carol. Xia, geboren 14 januari 1997, is met haar 16 jaar de jongste speelster die ooit een Open toernooi won in de World Tour. Chen Xue werd met haar vorige partner Xi Zhang derde op de OS in Beijing en vierde op deze van Londen. In december volgt het laatste Open toernooi van 2013, zowel voor mannen als vrouwen, in Durban (Z-Afrika)

World Grand Champions Cup

Dit toernooi vindt elke 4 jaar plaats en wordt voor de zesde maal sinds 1993 georganiseerd in Japan. Hieraan nemen de 4 continentale kampioenen deel, d.w.z. de Europese kampioen, de Aziatische, die van Norceca en die van Zuid Amerika + organisator Japan en een wild card aangeduid door FIVB. De kampioen van Afrika is dus de enige continentale kampioen die niet automatisch mag deelnemen.

Vrouwen

De vorige edities kregen we telkens een verschillende winnaar. De opeenvolgende winnaars waren Cuba, Rusland, China, Brazilië en Italië. Wereld en Olympisch kampioen Brazilië slaagde er dit jaar in voor de tweede maal deze cup te winnen. Het toernooi wordt gespeeld volgens de Round Robin formule waarbij dus iedereen tegen elkaar speelt en op het einde een klassement wordt opgesteld. De eindrangschikking zag er als volgt uit :

1. BRA 15pt
2. USA 10pt
3. JPN 9pt
4. RUS 4pt
5. THA 4pt
6. DOM 3pt

Topscoorster van het toernooi was Sittirak Onuwa uit Thailand met 100 pt. De efficiëntste aanvalster was de Japanse Sakoda Saori met 42,74 % rechtstreeks gescoorde punten. De beste blokster was de Russische Julia Morozowa met 19 kill bloks en de beste spelverdeelster was Nakamichi Hitomi uit Japan.

Mannen

In de vorige vijf edities was Brazilië duidelijk het meest succesvol met een gouden medaille in 1997, 2005 en 2009 en een zilveren in 1993 en 2001. De andere edities werden gewonnen door Cuba en Italië.

Rusland was als de grote favoriet voor de eindzege als regerend olympisch, Europees en World League-kampioen naar Japan gereisd. Zij wonnen wel van Brazilië, maar de Braziliaanse mannen

hebben toch de World Grand Champions Cup gewonnen door in de laatste groepswedstrijd met 3-2 van Italië te winnen. FINAL STANDING:

1. Brazil
2. Russia
3. Italy
4. Iran
5. USA
6. Japan

Alison-Emanuel stoppen als duo

De Brazilianen Alison en Emanuel, één van de meest succesvolle beachvolleybalduo's in de afgelopen jaren hebben aangekondigd dat ze hun samenwerking beëindigen.

Alison en Emanuel hebben een aanzienlijk palmares waaronder de zilveren medaille op de Olympische Spelen van Londen in 2012. Zij zullen

hun laatste wedstrijd spelen in de vijfde etappe van de Circuito Banco do Brazil (Open 2013 / 2014 in San Jose (SC)).

Paraná Emanuel was al in 2010 een grote naam in het beachvolleybal. Toen hij besloot om samen te spelen met Alison, toen 24 jaar, had niemand verwacht dat zij hun stempel zouden drukken op het beachvolleybal.

In 2011 schreven zij het Wereldkampioenschap en de World Tour op hun naam. Een grote ontgoocheling was de finale van de Olympische spelen, waarin zij slechts de zilveren medaille wonnen. In 2013 wonen zij nog de finale van het WK en enkele ronden in het Circuit Bank van Brazilië.

Teksten: FW/MVdM/MC

Foto's: Bart Vandenbroucke, Jürgen Sabarz, CEV

Hopen op de stem van de Belgische sportjournalist

* Ongezien: van de 15 genomineerden voor de titel 'Sportvrouw van het Jaar' (met o.a. 2x basket, 2x hockey, 2x judo, 1x tennis, 1x zeilen, 1x jiu-jitsu, 1x snooker, 1x boksen en 1x wielrennen) dingen **drie Belgische volleybalsters** mee naar deze titel. Alfabetisch zijn dit Valérie Courtois, Frauke Dirickx en Lise Van Hecke. België op zijn kop!. Wie dit kiest? De Belgische Beroepsbond van Sportjournalisten. Nu nog hopen dat de stemgerechtigde dames en heren journalisten hun keuze niet te veel spreiden over onze drie volleyspeelsters. De uitreiking van deze prijzen is op zondag 22 december. PS: bij de 'Coach van het Jaar' prijkt Gert Vande Broek bij de 10 genomineerden; bij het 'Team van het Jaar' onze Yellow Tigers.

* **'Belgium Deaf Volleybal'** zoekt zeer dringend gehoorgestoorde spelers voor haar nationale teams zowel mannen als vrouwen: "We hebben de laatste jaren reeds enkele spelers(sters) kunnen vinden gaande van divisie tot provinciaal alsook recreatieve competities. Onze bedoeling is meer de kern van de nationale ploegen, die nu als ploeg een niveau hebben van 2de provinciale, uit te breiden. Jaarlijks zijn er enkele interlands waaronder eerstkomend het 9de EK Volleybal 2015 dat doorgaat in Frankrijk. Internationaal is het vereiste handicap 55 Db. Geïnteresseerd of als u iemand kent gelieve u zich te wenden tot: BDC Afd. Volleybal, Marina Munter, Balgerhoeke 85, 9900 Eeklo. GSM: 0479/825080, E-mail: volleyball@deafsport.be

* VC Oudegemspelster **Lorena Cianci** verraste in vorig Volleymagazine (november p. 10) onze lezers met een speciale tatoe-boodschap ...voor wie? Wat verbergt Lorena op haar linkerdijs? Zogezegd ging te rade bij Oudegem-

voorzitster Gerdi De Kimpe: "Het is een tekst niet voor haar verloofde of gelijk wie, wel een boodschap voor haar familie." 'Mijn adem zal ooit stoppen maar mijn hart zal steeds kloppen voor jou' (Mon souffle s'arrêtra un jour mais mon coeur ne s'arrêtra jamais de battre pour vous.) Kan het aangripend?

* **Wout Wijsmans** (36 en nu aan de slag in China) werd onlangs gehuldigd bij zijn ex-club Cuneo. Onze landgenoot kreeg van de voorzitter een shirt met zijn naam op. Cuneo neemt het shirt met Wijsmans' nummer 7 ook uit roulatie. Dat vanaf nu niemand nog met het nummer 7 zal spelen bij Cuneo, getuigt van veel respect. Wout zelve: "Che onore...!! Che orgoglio...!! Grazie Cuneo!!" ('Wat een eer...!! Welke trots...!! Dankuwel Cuneo!!')

* Roeselare zorgde voor een stunt van formaat in de Champions League volleybal. De Belgische landskampioen versloeg thuis de

Poolse top ploeg Kedzierzyn-Kozle in vier sets. Roeselare heeft negen op negen en staat dicht bij de volgende ronde. Libero **Stijn Dejonckheere** verwijzend naar de uitstekende ploegsfeer en -mentaliteit: "We spenderen heel veel tijd aan videoanalyse, soms tot drie uur, om een tegenstander te doorgronden. De coach steekt heel veel tijd en energie in de voorbereiding van wedstrijden en trainingen, wat aanstekelijk en motiverend werkt voor de groep." Stijn vervolgt: "De tweede ronde halen is nu meer dan ooit onze ambitie. Het team is nog niet op volle sterkte. Thomas Rousseaux en Matthijs Verhanneman komen terug uit blessure. Zij zullen week na week progressie maken. Zelf voel ik ook dat ik nog kan groeien. Twee jaar geleden dacht ik dat ik mijn top bereikt had in Menen, maar bij Roeselare en de nationale ploeg ging ik er absoluut op vooruit."

* **Erik Verstraeten**, kersverscoach van Maaseik, twijfelde niet bij het aanbod van zijn nieuwe ploeg. "Het is allemaal heel snel gegaan. Maandagochtend kreeg ik een belletje, 's avonds waren we er al uit. Het gebeurt niet elk jaar dat een topteam komt vragen om coach te worden." De doelstellingen van de voormalige assistent van Maaseik-coach Vital Heynen? : "Mijn eerste doel is Pireaus thuis verslaan zodat wij nog een kans maken in de Champions League, mijn tweede doel ligt bij de play-offs in maart."

* Welke stempel wil hij drukken? "Ik wil mijn eigen verhaal vertellen en dat heb ik 25 jaar opgebouwd. Ik heb veel geleerd van onder meer **Heynen**. We wonen op 3 kilometer van elkaar en horen elkaar regelmatig."

Tekst: Dany De Vriese
Foto: Bart Vandenbroucke

MICH LARIVIERE

“ Ik leerde uit het volleybal - een ploegsport bij uitstek - heel veel qua samenwerking.”

Lerares Mich Larivière, in 1992 beste volleybalspeelster, vindt geen doekjes over haar leven vroeger en nu. Basket, volley, Herentals, haar gezin, de ouders, de huidige job en de bouwwerken thuis, alles vloeit spontaan uit haar mond. Bij momenten zelfs aangrijpend. Een sterke aanrader om dit ganse verhaal te doorgronden!

De website van de Boomse middenstand afficheert je als juwelenontwerper...

Mich Larivière: “Dat moet een verouderde site zijn. Na volleybal ben ik wel als zelfstandige goudsmid begonnen, maar kort daarop kreeg ik een aanbieding in het onderwijs. Momenteel geef ik al vijftien jaar les aan het Technicum Noord Antwerpen (TNA). Mijn lessenrooster groeide ieder jaar aan, zodat ik sedert dit schooljaar een voltijdse betrekking heb in het beroepsonderwijs.

De goudsmederij in bijberoep is al een tijdje uitgedoofd, voor zover ik er nog tijd zou kunnen voor vrij maken. In deze sector is het de laatste jaren zeer kalm: het goud staat heel duur – de crisis weet je wel – zeker bij zo’n puur luxe-product. Ik ga nu 100% voor de onderwijs-juwelenopleiding!”

‘Coachable’

Een voltijds uurrooster. Hoe voelt Mich Larivière zich als leerkracht?

“Goed! Ik ben heel blij dat ik terug met mensen, terug in groep mag werken.

Na een periode als zelfstandige waar ik er alleen voor stond, had ik weinig contact met anderen. Dat begon door te wegen! Te veel alleen zijn is niet mijn ding. Met die jonge schoolgasten nu, is het aangenaam werken. Bij de ene gaat het wel wat beter dan bij de andere. Volleybalster Nadia Van Den Brande poneerde enkele jaren terug dat je vroegere volleyervaringen kon meenemen naar jouw huidige job. Ik besef dit nu volledig, zowel in mijn dagelijks leven als in het samenwerken met anderen en in de praktijk van het schoolgebeuren. Zeker het ‘coachable’ zijn, anderen helpen en zelf genieten van de input van jouw samenwerking geeft me een meewarde.”

Klopt het dat beroepsleerlingen nog steeds het imago meedragen van ‘moeilijke’ gasten?

“In de tweede graad, het derde en vierde jaar, zitten nog heel wat leerlingen die niet zo gemotiveerd zijn om in mijn richting juweel-goudsmid verder te gaan. Dat geeft dan een vorm van selectie. Maar eenmaal ze belanden in de derde graad, het

vijfde en zesde jaar en het zevende specialisatiejaar – de jaren waarin ik les geef - zijn het echt wel mensen die weten wat ze willen en waarom ze uiteindelijk deze keuze maakten.”

Mama van Joke (18) en Seppe (15)... nu ook volleyballers?

“Neen! Het zijn twee basketters, wat ik trouwens ook deed van mijn 8ste tot mijn 14de, vóór de start van mijn volleycarrière. In Boom hadden ze immers een zeer goede jeugdwerking basketbal. Nu ben ik er nog steeds zeker van dat mijn basketopleiding enorm heeft bijgedragen tot mijn volleybalcapaciteiten. Eerst de vruchten geplukt van het dynamische basket en dan pas op mijn 15 jaar, begonnen met volley. Dochter Joke en zoon Seppe zijn spontaan – in opvolging van mama? - beginnen basketten en ze werden snel opgenomen in de nationale selecties. Joke is echter hiermee abrupt moeten stoppen: een rugletsel. Groeistoornis in haar lage rug speelde haar ernstig parten. De ‘Zieke van Scheuermann’ is een aandoening waarbij de rug in

de puberteit abnormale krommingen krijgt en de rugwervels doet afwijken. Door zwaar te basketten in die periode en door een tekort aan bloeddorstrooming, belemmerde deze ziekte alles, met als gevolg dat ze nu bijna niets meer kan. Meer dan spijtig ... een ramp voor haar! Basketter Seppe (15) is nu 1.94m en zou nog groeien tot 2.10m, een lengte waar ikzelf wel enigszins aan durf twijfelen. Patrick, mijn echtgenoot, meet 1.93m. Genetisch zit het wel goed."

Jouw volleyballoopbaan

Het jaartal 1981: het einde van het basketbal en je volleybalstart bij Boom, uitgerekend bij je papa-trainer Bob?

"Ik speelde vier jaar bij Boom om dan te verkassen naar Herentals.

Hoofdmoot van jouw carrière: negen jaar Herentals o.l.v. Didier Baert, Marc Spaenjers, Fernand Walder, Mart Buekers en vier jaar Roger Pouders. Klinkende namen in het Vlaamse trainersbestand?

"Juist, met deze trainers heb ik altijd heel wat geluk gehad, allemaal toptrainers. Ik leerde ook enorm veel bij de nationale ploeg met Didier Baert en Wilfried Van Mol, en ook – om niet te vergeten – met Pavel Tresnak. Allemaal enorm goede trainers: zeker in de C-Jeugd bij Van Mol en Baert – zagen zij in mij een talent? – mocht ik bij de B-jeugd aantreden en achteraf ook bij de seniores. Ik was toen nog heel jong, pas 14-15 jaar, terwijl er bij de seniores nog speelsters waren van 28. Door met deze volwassen en ervaren mensen te mogen meetraineren heb ik enorm veel bijgeleerd.

plaats waarvan ik dacht dat ik er mee het hoogste niveau kon halen."

Volleybalspeelster 1992 samen met Ben Croes, laureaat bij de mannen?

"Juist. Van Ben Croes hoor ik niets meer. In het algemeen zie ik nog weinig mensen van vroeger, om niet te zeggen quasi niemand, uitgezonderd op een feestje voor Herentals-voorzitter Dore Wellens. Als ik dan toch iemand zie, voelt dit zeer vertrouwd aan alsof ik eergisteren pas die persoon ontmoette. Je hebt onmiddellijk een gesprek in een open sfeer. Heel eigenaardig! De band die je vroeger had, leeft nog. Mijn meest hechte band? Met niemand en met allemaal."

Je stopte bij Herentals in 1994, het einde van jouw volleyloopbaan?

"In 1994 heb ik volledig gebroken met volley, er een punt achter gezet en geen bal meer aangeraakt. Ik ben nog twee à drie jaar in het Herentals-bestuur gebleven en hun public relations verzorgd. Daarna stopte ik ook dit, samen trouwens met het ganse bestuur. Herentals werd toen doorgegeven aan een ander bestuur. Einde verhaal!"

Vier jaar Roger Pouders

Roger Pouders schuwde in een vorig gesprek (Volleymagazine-januari 2013) geenszins de loftrampet over jou. Zijn antwoord op de vraag welke speelster hij het meest in gedachten houdt, is duidelijk: "Zonder aarzelen Mich Larivière. Ik vind haar een 'grote madam', één van de grootsten die er ooit geweest is, zonder

echter de anderen onrecht aan te doen. Dé persoon waar ik het meest aan gehad heb en waar ik het liefste mee werkte was ongetwijfeld Mich Larivière".

Hoe reageert Mich Larivière zelf op deze lofzang?

"Ik vind dit uiteraard tof en plezant om horen. Toch relatieveer ik dit allemaal: voor Roger was dit mogelijk wel zo, voor anderen misschien niet. Eén van mijn voordelen was mijn functie

Pas dan, omdat ik – voorwaarde van thuis – eerst mijn autorijbewijs moest halen. Wat ik leerde bij mijn vader? Hij leerde mij alle basistechnieken. Alles liep vlot, maar ik moest wel dubbel zo goed als de anderen vooraleer ik mocht spelen. Mijn papa is nu 77 en nog een zeer actieve mens: driemaal in de week fietsen (van 9 uur tot na de middag) en nog veel bewegen ... met hem loopt alles nog prima."

Roger Pouders en Marc Spaenjers waren inderdaad toptrainers!"

Allround-functie. En dan positie 2. Eigen keuze of...?

"Ik deed quasi alle posities: middenspeelster zeker, spelverdeelster, maar geen hoofdaanvalster op positie vier. Toch wenste ik mij te specialiseren en wilde ik de plaats die mij het beste lag; ik kwam uiteindelijk uit bij positie 2, een

als allrounder, wat het de trainer gemakkelijk maakte. Als iets niet goed loopt of er is een speelster gekwetst dan is het gemakkelijk om hiervoor een oplossing te zoeken bij een allrounder. Eén van mijn sterke punten was wel dat ik met iedereen overeen kwam en goed kon samen werken. Ik ondervind dat nu nog altijd bij mijn leerlingen, vakvergaderingen en met de collega's onderling. Ik leerde uit het volleybal – een ploegsport bij uitstek - heel veel qua samenwerking en ondervind dit nog dagelijks vóór de klas en in de school. Deze ervaring van volley als ploegsport was zeer leerrijk te meer omdat ik zelfs vanaf de C-jeugd tot in Herentals, altijd kapitein geweest ben. Dat weerspiegelt zich nu nog altijd."

Nog een tweede uitspraak van Roger Pouders, deze keer over het verschil tussen volleymannen en -vrouwen: "Als een man het lief van zijn ploegmakker afpakt, spelen ze nog samen. Bij vrouwen

is dat niet mogelijk! Ik geef een voorbeeld: bij vrouwen kom je als trainer niet in de kleedkamer, je moet een vertrouwensfiguur in de kleedkamer hebben, iemand die de trainer kan brieven. In mijn geval was dat Mich Larivière: zij waarschuwde mij voor alles wat verdoken zat, wat negatief kon inwerken, wat best ten spoedigste werd aangepakt. Een vrouwentrainer weet niet wat achter zijn rug gebeurt. Bij mannen is dat niet zo, een man komt rapper zeggen wat hem dwars zit. Bij vrouwen moet je een octopus zijn: je moet tentakels en voelsprietten hebben langs alle kanten."

Hoe reageert Mich hierop?

"Dat klopt. Ik had sowieso een goede band met Roger, ik alleen niet, ik denk veel andere speelsters ook. Ik ben wel een persoon die veel ziet en in het oog houdt en voor iedereen het beste wilt. Als er dan probleempjes waren, wou ik dat alles snel opgelost werd. Dat zat in mij: mensen die zich minder goed

voelden aanmoedigen, de gekwetsten motiveren, allen stimuleren, hierin kon ik mezelf vinden. Nu nog trouwens."

Als nu jouw leerlingen derde graad en specialisatie zouden beginnen over sport, ga je dan mee met hun verhaal of gebruikt je jouw ervaring om hen te motiveren?

"Wat ik vroeger als sportster deed, daarover zal ik uit mezelf weinig vertellen. Ik kan wel mee babbelen over sport in het algemeen, maar daar blijft het bij. Wel merk ik dat mijn studenten, amper tot niet sportgeïnteresseerd zijn. Mijn eigen kinderen weten wel dat ik vroeger in eredivisie volleybalde, maar in hoeverre ik dit al dan niet goed deed, wisten ze totaal niet. Pas met - ter voorbereiding van dit gesprek - de Herentals-jaarboeken vol met foto's en artikels, boven te halen, schrokken ze ervan wat mama in haar volleybaltijdperk allemaal bereikte."

Psychisch jouw sterkste punt?

"Ik denk mijn doorzettingsvermogen, niet opgeven, altijd alles willen bereiken. Ik heb dat nu nog wel! Als ik vroeger voelde dat ze mij wilden voorsteken kon ik altijd nog net wel iets meer dan op andere momenten."

De actualiteit: de prestaties van de Yellow Tigers?

"Heel knap. Het verschil met vroeger ligt nu vooral in de begeleiding, uren samen trainen, fysieke conditie van de speelsters en de selecties. Totaal anders dan vroeger bij ons. Toen ik met volley begon - ik ben 1m78 - was ik quasi de grootste; als ik er mee stopte zo goed als de 'kleinste'. Vandaag zou ik er waarschijnlijk niet meer bij te pas komen, tenzij misschien als libero."

Je bent nu 47. Wat wordt de toekomst van Mich Larivière? Wat wordt jouw droom van jezelf als 57-jarige?

"Ik weet dat nog niet ...geen idee! De onderwijsloopbaan verder, ja ik heb dit jaar deze stap wel definitief gezet. Wat op mijn 57ste? Daar heb ik nog niet bij stilgestaan. Het belangrijkste is dat ik gelukkig ben met hetgeen ik doe: dat ik mij goed voel en mijn kinderen hun weg kunnen vinden bij hetgeen ze willen doen. Als dit zou uitkomen, denk ik dat ik in mijn opzet geslaagd ben. Wat mij binnen 10 jaar brengt, zien we wel. Gezondheid is belangrijk samen met mijn kinderen die hun weg vinden in het leven en zich ook goed voelen, wat dit ook mag zijn."

Meest beklijvende volleybal-anecdote?

"Als het over 'pret' gaat ... wij hebben ons goed geamuseerd! In een vorig artikel sprak Nadia Van Den Brande over een partijtje strippoker, deze zal ik nooit vergeten. Wij deden ook regelmatig spelletjes met opdrachten waarmee we in ons badpak over straat liepen met onze knielappen aan. Zo zijn we ook eens tijdens een toernooi in Nederland, stilletjes naar buiten ontsnapt, drinkend en plezier makend. Uiteraard zonder dat Roger Pouders dit wist. Echt deugnietierij, dingen die niet mochten, maar die toch heel goed waren voor de ploeg sfeer. Vooral de vieringen van de dubbelstralen bij Herentals beklijven nog in mijn geheugen: debekers, de vele keren landskampioen en de feestjes nadien. Muziek en iedereen op tafel!"

"Met ons gat in de boter!"

Nog iets dat je kwijt wilt?

"Door zelf ouder te zijn en met mijn kinderen 'te moeten rondrijden', besef ik pas nu wat mijn ouders vroeger allemaal voor mij deden. Een voorbeeld: eerst baskettraining, snel in mama's auto, me daar omkleden en vliegensvlug naar het volleybal. Eigenlijk heb ik een zeer goede jeugd gehad. Dat zijn dingen die je niet beseft op het ogenblik zelf, maar nadien wel... ze offerden een deel van hun leven voor mij op."

Mijn twee jaar oudere broer Bob, zat in hetzelfde schuitje. Hij was ook volleyballer en werd door onze ouders even hard ondersteund en gemotiveerd, zeker tijdens zijn studies burgerlijk ingenieur. Hun inspanningen voor Bob waren eerder een steun aan de 'student': een tasje koffie of thee, vervoer naar de hogeschool, een push naar de examens en vele andere hulp. Hij was eerder de student, ik meer de sportster. Beiden zijn wij zeker met ons gat in de boter gevallen. Mijn pa die ook Bob heet? Juist, ze heten alle twee Bob maar mijn broer werd bij zijn aangifte - in die tijd moest dit zelfs - als Robert genoteerd. Toch noemt iedereen hem - ook - Bob."

Hobby's?

"Toen mijn kinderen 'groot' waren, ben ik redelijk intensief, regelmatig en met vele toernooien erbij, beginnen tennissen. Toch ben ik er, sinds twee jaar, mee gestopt. Wij kochten een huis, renoveerden het volledig, of beter gezegd, we legden het plat en bouwden het terug op. Wij zijn er nu trouwens nog mee bezig. Ik hoop nog een half jaar en dan moet alles achter de rug zijn. Daarna wil ik nog wel sporten maar ik ben er nog niet uit welke sport. Iets heel eigenaardig wil ik wel meegeven: het feit dat mijn dochter Joke nu dat

blijvend medisch probleem heeft - zij zou dolgraag nog sporten maar kan het fysiek niet meer - voel ik mij enorm schuldig. Ik zou moeten kiezen tussen tennis, basket of volleybal, terwijl Joke dat nooit meer zal kunnen. Op bepaalde tijdstippen zou ik alles van 'sport' willen opgeven omdat ik tegen haar zou moeten zeggen: "Mama gaat nu sporten, ik ben even weg en ga mij urenlang amuseren!" Als moeder wringt mij dat!"

Tekst: Dany De Vriese

Foto's: Mich Larivière

Steekkaart: MICH LARIVIERE

°06 augustus 1966

Woonplaats: Reet

Gehuwd met Patrick Van Houwenis,

projectleider bij Suez de France

Moeder van Joke (18) en Seppe (15)

Werkzaam als voltijdse leerkracht

Juwelenopleiding in het Technicum Noord

Antwerpen (TNA).

Volleybalcarrière:

Positie: Allrounder, met specialisatie op positie 2

'81-85: Boom 2de landelijke onder leiding van vader Bob Larivière.

Beste prestatie: finaliste Beker van België, 2de plaats.

'85-86: Herentals 1ste landelijke, Didier Baert.

Europees debuut.

'86-87: Herentals, Didier Baert.

Beker van België.

'87-88: Herentals, Marc Spaenjers.

Landskampioen.

'88-89: Herentals, Fernand Walder.

'89-90: Herentals, Mart Buekers.

Landskampioen, Beker van België.

'90-91: Herentals, Roger Pouders.

Landskampioen.

'91-92: Herentals, Roger Pouders.

Landskampioen.

'92-93: Herentals, Roger Pouders.

Landskampioen, Beker van België.

'93-94: Herentals, Roger Pouders.

Persoonlijke prestaties:

'87-88: Play-off speelster

'91-92: Volleybalspeelster van het Jaar 1992 (Volley Proms-Gentbrugge)

'91-92: Play-off speelster.

Nationale ploeg:

'81-94: C-jeugd, B-jeugd en Dames-senioren.

Pervol Ruiselede

“Niet onbeperkt groeien in kwantiteit, maar in kwaliteit”

Pervol Ruiselede bestaat dit jaar 40 jaar en bovendien was de club laureaat met een Gouden Label bij het Jeugdsportfonds. Met veel enthousiasme namen voorzitter Geert Tanghe en zijn bestuur de handschoenen op om hun club in de kijker te plaatsen.

Situering van de vereniging

Pervol Ruiselede is een vzw. Eén van de doelstellingen is zo veel mogelijk kinderen, jongeren en volwassenen op een verantwoorde manier en op een aangepast niveau hun favoriete sport te laten beoefenen. Tot vandaag focust de vereniging zich zowel op jongens als op meisjes. De laatste jaren echter

besteden we meer aandacht aan de sportieve kwaliteit. De clubwerking sturen we daarom, rekening houdend met opmerkingen van het Vlaamse Volleybalverbond. ‘We mikken ook op een hoger spelende seniorenploeg bij zowel mannen als vrouwen opgebouwd vanuit onze jeugdwerking.’

Plaats in de regio

In de nabije omgeving hebben we Tielt en Aalter als goedwerkende volleybalverenigingen. ‘Onze burens uit Tielt hebben een gelijkaardige structuur met vrouwen- en mannenploegen. Zij vertrekken tevens vanuit een goede jeugdwerking met een hoger spelende seniorenploeg als aantrekkingspool. Onze Oost-Vlaamse burens uit Aalter hebben gekozen voor een opsplitsing per sectie maar ook zij ambiëren hetzelfde. De verstandhouding met

beide clubs is goed maar er werd nog niet doorgedreven gezocht naar een intense samenwerking.’

Toch startte Pervol al met contacten om zich in de toekomst nog meer te profileren voor het volleybal in de regio. ‘Zo hielden we met Tielt een brainstorm wat de mogelijkheden in de toekomst kunnen zijn. Hieruit ontstond het idee om samen een volleybalkamp te organiseren tijdens een schoolvakantie.’

Is er een zekere piramide in de omgeving waar clubs zich op een bepaald niveau situeren en zo onnodige concurrentie aangaan?

‘Er is op zich geen uitgesproken structuur, maar we zien wel dat momenteel beide clubs bij de senioren hoger spelende ploegen hebben. Alhoewel het bij beide het streefdoel

is om in de toekomst met zowel mannen als vrouwen een ploeg in divisie te hebben, is het zo dat op vandaag de vrouwen van Tielt hoger spelende ploegen hebben dan Ruiselede en dat het bij de mannen net het omgekeerde is. Als club zijn we ons daarvan bewust en willen we onze spelers de ploeg aanbieden die bij hun kunnen het beste aansluit.’

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd

‘Je merkt het overaanbod van prikkels vooral bij de kleinsten, trainingen vallen op woensdagnamiddag en zaterdagvoormiddag vaak samen met andere disciplines waardoor ze vlugger dienen keuzes te maken. Toch vinden we dat de instroom voldoende is om onze club verder uit te bouwen. Het is niet onze bedoeling om onbeperkt te groeien in aantal leden, eerder in kwaliteit. We hebben ongeveer 150 leden. Veel meer leden kunnen wij met de huidige accommodatie niet aan in deze landelijke gemeente.’

Ook Pervol is er zich zeker bewust van dat volleybal slechts één van de vele mogelijkheden van vrijetijdsinvulling is voor haar leden. ‘Bij de allerkleinsten (1e kleuter)

'Ik speel volleybal omdat ik het een leuke sport vind.'
'Pervol is een toffe club omdat er heel wat vrienden ook zijn en ik kende, voor ik in de club ging, zelf al veel mensen.'
'Het tofste is dat we veel bijleren.'

'Mathias van de 1ste ploeg is de leukste van de club maar Martijn, mijn volleybalpeter, is mijn grootste favoriet!'

'Mijn grote droom is om veel te mogen aanvallen'

Elias, 11 jaar

stellen we dan ook prioritair dat ze aan beweging doen. Hiervoor doen we beroep op het kleuterturnen van de gemeente waar later pas gekozen wordt welke sport ze willen beoefenen.'

Je voelt dat kinderen vandaag de dag heel wat vrijetijdsbestedingen hebben. Soms vallen die samen en dan probeert de club toch flexibel te zijn en oplossingen te zoeken.

Ontstaan van de club

Pervol ontstond in 1973 uit de plaatselijke jeugdclub Perlutje met als doel de jongeren in de gemeente de kans te bieden volleybal te beoefenen. Veertig jaar geleden ontstond de club als een vleugel van 'jeugdclub Perlutje'. Op de speelplaats van de middelbare school Sancta Maria werd de start van de club gegeven door één mannenploeg. In weer en wind speelde men buiten. Tussendoor even zout strooien bij vriesweer en een 'druppelke' om op te warmen, zo speelden de mannen de eerste jaren hun competitie-matchen.

In 1976 vat Pervol voor het eerst de competitie aan in de gloednieuwe sporthal. Spelen op een bevroren plein of spelen in de regen was voorgoed verleden tijd, althans wat de thuismatchen betrof, want er waren nog altijd ploegen die nog niet over een sporthal beschikten. Het ging Pervol duidelijk voor de wind. De aanpak werd steeds serieuzer, in 1975 werd internationaal speler Johan Van Coillie aangetrokken als

trainer en het jaar erop werd een beroep gedaan op Johan Cloet, toenmalig speler bij ereklasser Rembert Torhout. De spelers bleven nog altijd afkomstig uit de gemeente. Onder invloed van Patrick Roegiers werd in 1976 een volwaardig bestuur opgericht. Dit was noodzakelijk, enerzijds om de competitie in goede banen te leiden en anderzijds om de club financieel draaiende te houden.

In de tweede helft van de jaren 80 begon de jeugdwerking te bloeien. Er werd veel werk van gemaakt om de jeugd van Ruiselede te laten volleyballen. Er werden initiatietrainingen georganiseerd voor de jongsten en stilaan werd met verschillende leeftijdsgroepen

Ik speel volleybal omdat mijn zussen dat ook doen!
'Pervol is een toffe club omdat Charlotte ons traint'

'De training vind ik het leukste en zeker vriendjesdag, dan speelden we heel veel spelletjes!'

Lotte is de leukste van heel Pervol! maar onze club is mijn topfavoriet'

'Mijn grote droom is dat Pervol nog lang bestaat.'

Marthe, 10 jaar

in competitie getreden. Op vlak van jeugdwerking werkten de verschillende sportverenigingen trouwens samen om jongeren tot sport aan te zetten. Een voorbeeld daarvan was de zogenaamde initiatie sportstage in de zomervakantie. Gedurende enkele weken werd aan kinderen de beginselen van volleybal, tennis en voetbal bijgebracht.

In 1988 zag een nieuwe formatie het daglicht: de recreatie. Op woensdagavond werden trainingen gegeven voor mensen die wat zagen in het volleybal maar te oud waren of geen tijd genoeg hadden voor competitieve volleybal.

Sancta Maria is veertig jaar

later nog altijd één van onze vaste trainingsplaatsen, maar we trainen tegenwoordig in hun sportzaal. De ene mannenploeg is ondertussen uitgebreid tot vijf jonge seniorenploegen, negen jeugd ploegen, vier initiatiegroepen en twee recreatieploegen. Van bewegingsinitiatie tot 1e divisie, iedereen vindt in VC Pervol een plaatsje om op eigen niveau aan volleybal te doen. 40 jaar later maakt dit doel nog deel uit van Pervol 'Ondertussen gaat meer aandacht naar organisatiestructuur, omkadering, betere begeleiding op sportief vlak, kortom meer beleid zoals het een klein bedrijfje past, dat draait op vrijwilligers.'

Dé droom

Wij zouden zo graag zowel met onze mannen- als vrouwenploeg in een divisiereeks aantreden, beaamt de voorzitter, 'en daarnaast in elke sectie nog over een doorgroeiploeg in provinciale beschikken.' De jeugd ploegen hebben nood aan een nog betere begeleiding. 'Bovenop willen we een organisatie uitbouwen die aangepast is aan onze huidige maatschappij en niet afhankelijk is van enkele personen. Het wordt ook tijd om het bestuur uit te breiden met enkele enthousiaste jongeren die binnenkort op alle gebied de leiding kunnen overnemen.' Een aantal zaken zijn al gerealiseerd maar we streven nog naar een meer volledige invulling en optimalisatie.

Verzameld door Luc De Leenheer

'Ik speel graag volley: je kunt je vooral heel goed uitleven in roepen. Ik vind het ook leuk dat er veel sfeer is op het veld.'

'Ik wou graag eens volleybal spelen en ben zo bij Pervol geraakt.'

'Het leukste bij ons is dat ieder een meter of peter heeft! Mijn superfavoriet is Valerie Courtois! Zij is de beste libero van Europa!'

'Mijn superdroom is ook om ooit op een EK en zelfs op de Olympische Spelen te spelen.'

Louise, 12 jaar

You don't need Tactics and Analysis if You don't have Techniques

Italiaanse topcoach met zijn visie over
Techniek en Tactiek

**GEA HAPPEL ARENA
ACHTERSTRAAT 30
2980 ZOERSEL**

**aansluitend Interland Mannen
BELGIË - DUITSLAND**

Geen inschrijving vooraf mogelijk

Toegang: 50€ (Clinic + Wedstrijd)

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
42ste jaargang, nummer 4, december 2013

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02
Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

www.facebook.com/topsportvlaanderen - www.twitter.com/TSVL_CJSM

SCOORE!

NIEUW

**DE SPORTPRONOSTIEK
VAN DE NATIONALE LOTERIJ**

www.scoore.be

6 OMDAT SPELEN LEUK MOET BLIJVEN
KEN UW LIMieten
SOS • 0800 / 35 777